

PÅ KRYSS

EN TIDNING FÖR DIG SOM LÅNGTAR TILL BÅT, HAV OCH SKÄRGÅRD. GRUNDAD ÅR 1930.

NR 1/2000. 42 KRONOR

INTERPRESS 0245-01

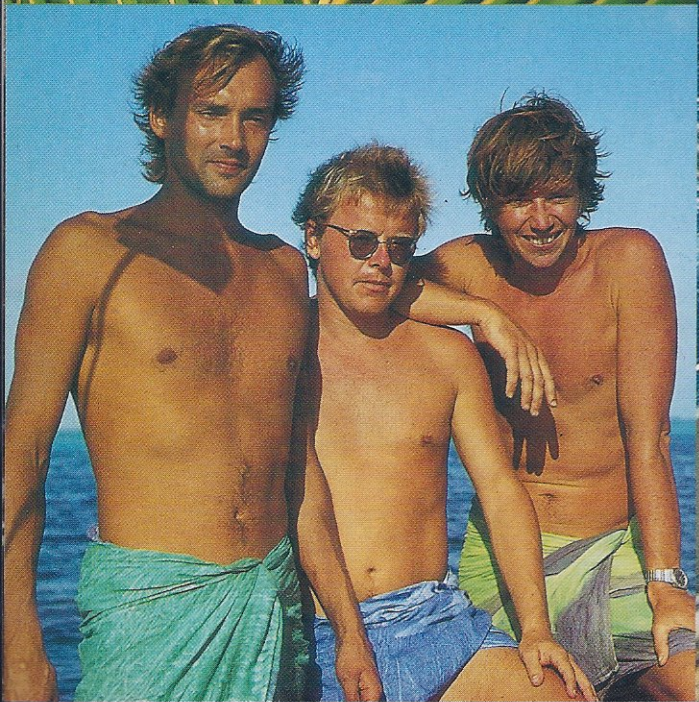
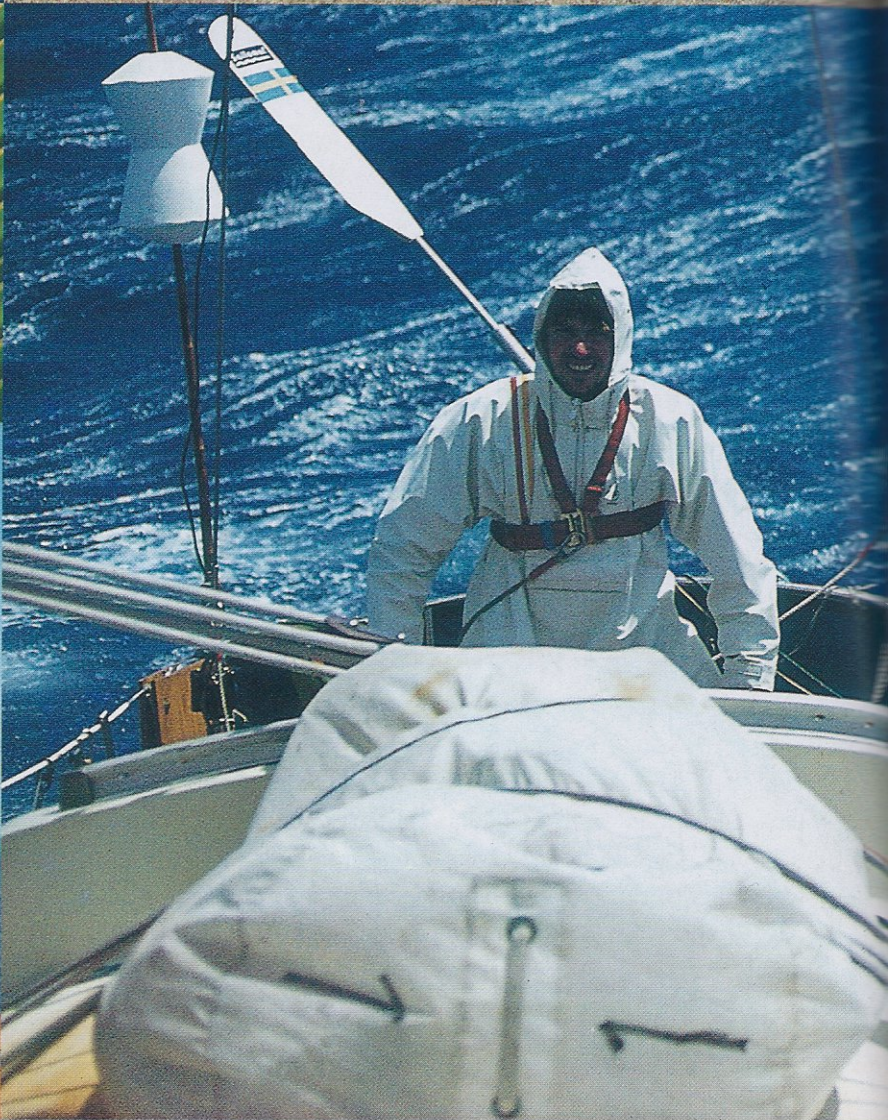
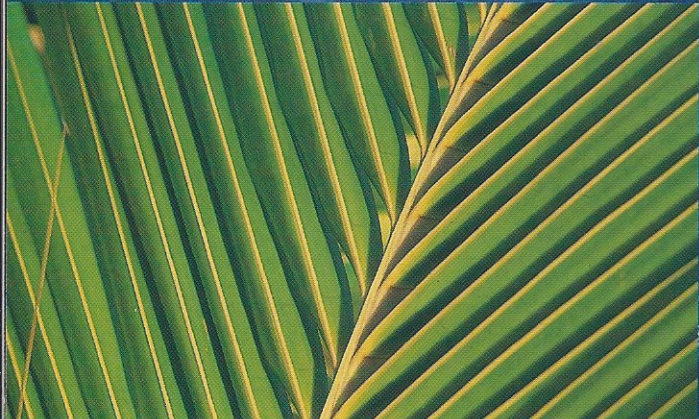
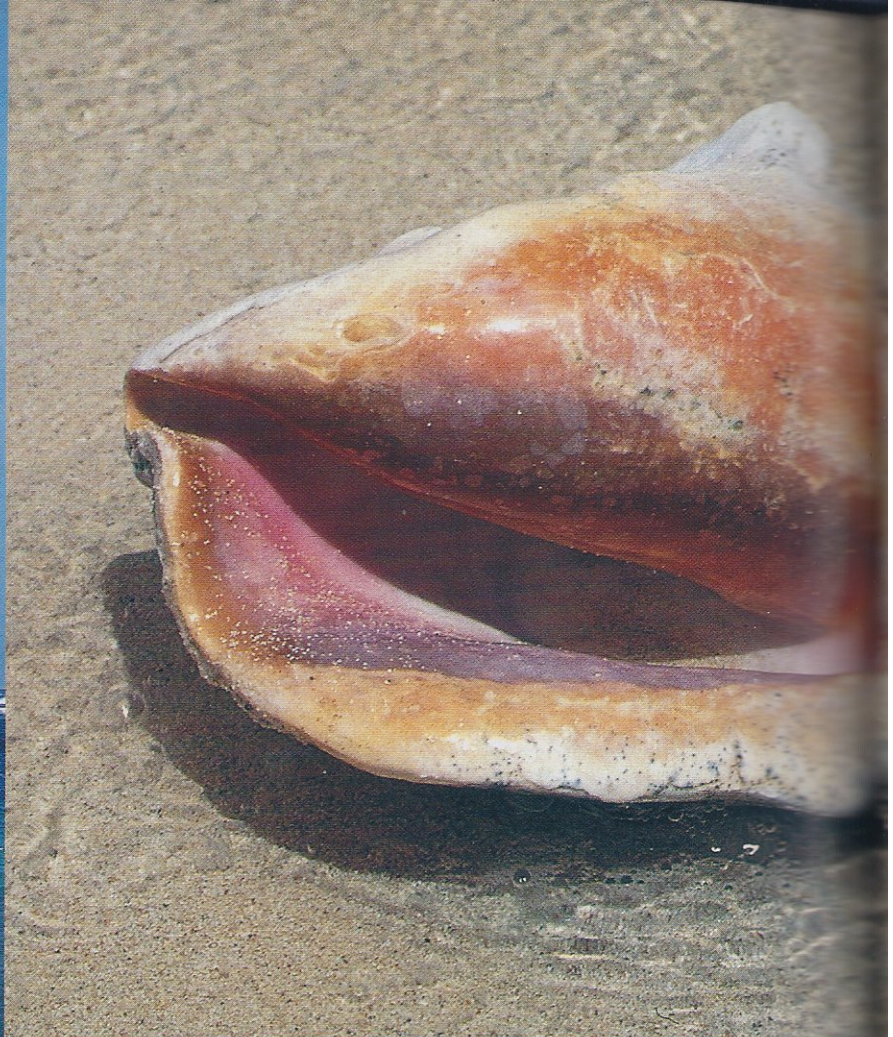
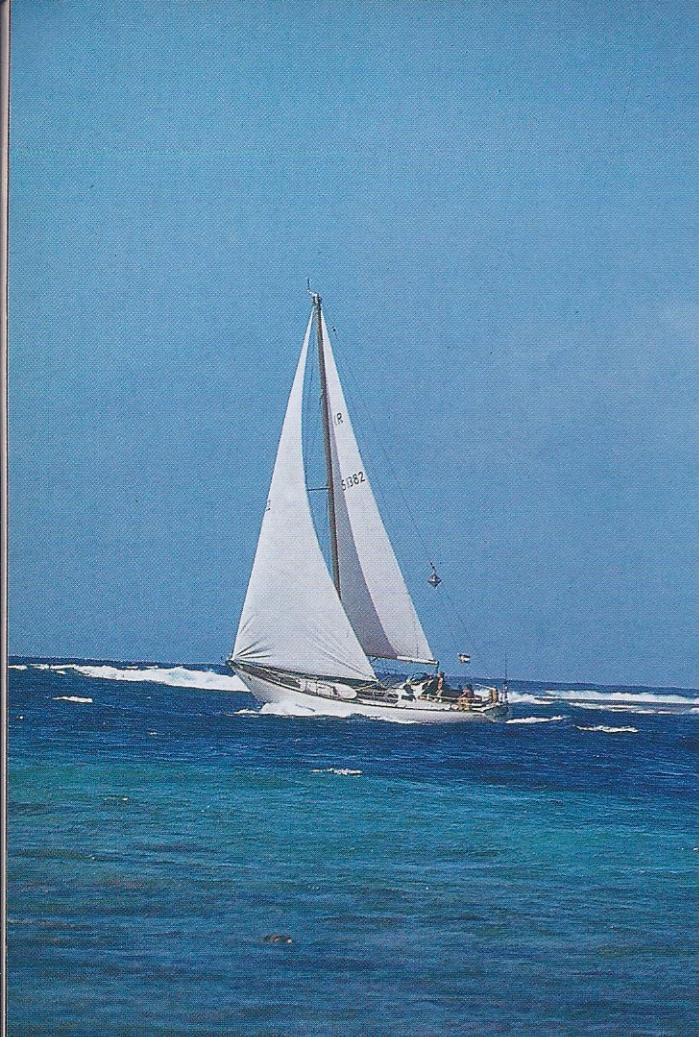
SPECIALRETUR

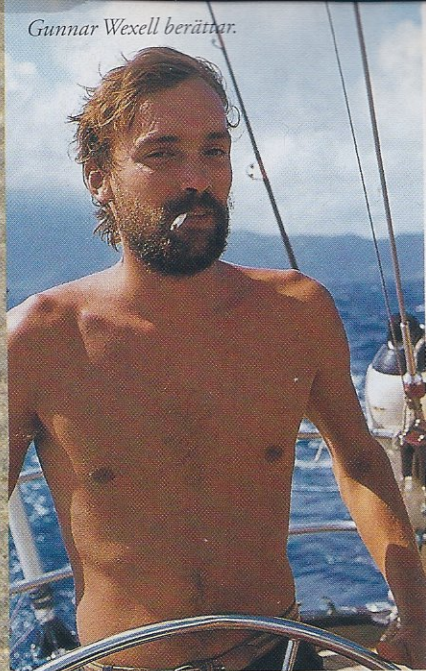

**YRVIND OCH ELIASSON TYCKER TILL
MAGNUS OLSSON OM AMERICAS CUP
PÅ KRYSS PÅ GRÄNSEN
KÄRBILD ANNA DROUGGE**

PÅ KRYSS TESTAR
Båtbesiktningsmännen

Anagada håller drömmen vid liv.

TEXT JONAS EKBLAD

För arton år sedan gav sig fyra unga grabbar iväg på långsegling. Båten hette Anagada. Det blev bland annat Sverige - Söderhavet tur och retur. Till skillnad från de flesta andra har de behållit båten och nu blir det en ny långsegling. Men den här gången blir det inte bara med grabbarna utan fruar och barn hänger också med.

»Om ni hjälper oss med lån och borgen kan ni få segla med oss i Västindien«.

OM TVÅ ÅR SKA GUNNAR WEXELL, tillsammans med hustru Helena och tre barn, stiga ombord i Gallant 53:an Anagada i Panama för att segla mot Kokosöarna, Galapagos, Marquesas, Tuamotus och Tahiti.

»Vi ska segla ett halvår i Stilla havet och kommer sedan att lämna över båten till andra delägare. Själva hoppas vi kunna stanna ytterligare några månader. Kanske vi hyr ett hus på Tuamotus«, berättar Gunnar nöjt.

Han har kontoret i finanskvartieren på Stureplan i Stockholm. Han är egen företagare med ett kul och givande jobb som datakonsult med Internet som specialitet.

Det hindrar honom inte från att planera för långsegling. Seglarlivet har han provat ordentligt under färder till Västindien, seglats i Stilla havet och dessutom en rundning av Kap Horn.

GALLANT 53:AN »ANAGADA« köptes 1981 av fyra unga män som då var i tjugofemårsåldern. Det var Per Söderberg, Gunnar Wexell, Jonas Andersson och Lars Brune. En Gallant 53 är en stor och dyr båt för så unga personer. Killarna studerade eller hade just börjat jobba och hade inte särskilt gott om pengar. Men Lars hade ett sparlån som räckte till den tio-procentiga handpenningen. På en hamburgerrestaurang på Södermalm gjorde de upp sina kalkyler på en servett. Redan samma kväll drog de ihop en större samling gamla vänner. Nu gällde det och då blev det på Café Opera istället.

»Om ni hjälper oss med lån och borgen kan ni få segla med oss i Västindien«, var erbjudandet från de fyra.

Vännerna nappade och på det viset finansierades både båtinköpet och en två års långsegling. Chartersegling och uthyrning gav också en del inkomster. Grunden i det delägarskap de då startade fungerar än idag.

Anagada har seglat till Västindien två gånger och gjort en två års långsegling till Stilla havet, till Nya Zeeland, Patagonien och rundat Kap Horn. Efter Northern Light och Bris blev Anagada den tredje svenska fritidsbåt som rundade Hornet.

Det är sällan den här sortens konsortier blir riktigt långlivade och det är sällan som de ursprungliga delägarna är med år ut och år in. Men i det här gänget, som ursprungligen bestod av fyra kamrater, är tre fortfarande med som aktiva delägare. Idag, efter arton år, har antalet delägare ökats och är nu uppe i tolv.

DET ÄR INTRESSANT att försöka komma underfund med vad det var som fick just det här konsortiet att lyckas hålla ihop, genomföra många seglingar och dessutom fortsätter att planera för långsegling.

Gunnar Wexell kan tänka sig flera förklaringar: »Vi som var ute på långseglingen kände varandra väldigt väl. Per och jag har känt varandra ända sedan vi gick i tvåan i grundskolan.

En annan sak är att vi höll inte särskilt mycket på prestige och hade ingen som fungerade som kapten ombord.«

Att han nämner prestigelöshet som en viktig detalj är värt att lägga märke till. På Kryss har intervjuat erfarna långseglare i andra sammanhang och finns det något genomgående som nämns som en viktig personlig egenskap hos medseglare - kapten eller besättningsmedlemmar - så är det just prestigelöshet. Ingen vill sitta ute på en ocean med två veckors resa till närmsta land och vara tillsammans med en besserwisser.

Per Söderberg skriver om just kaptenens rollen i boken »Från tropikerna till Roaring Forties« (Rabén & Sjögren 1990) som handlar om en långsegling med Anagada: »Många har frågat hur det fungerade att segla ombord på en båt där det

»På det årliga, stora Anagada-mötet spikas vilka veckor under högsäsongen de olika delägarna disponerar båten.«

inte finns någon kapten. Flera har tyckt att det är märkligt att det går när man inte har någon auktoritet att vända sig till då något oförutsett inträffar.

Vår erfarenhet är att det fungerar bra. Det handlar också mycket om att lita på varandra. Gör man det, behövs ingen kapten. I det fåtal fall när det krävs ett snabbt beslut har vi infört regeln att den som håller i ratten bestämmer. Det systemet fungerar bra för oss.«

»REDAN INNAN AVSEGLINGEN«, berättar Gunnar Wexell, »hade vi gjort en detaljerad tid- och färdplan. Vi visste precis vart vi ville och var överens om det. Jag tror annars att det är väldigt lätt att det uppstår oenighet under resans gång om man i varje hamn ska bestämma hur länge man ska stanna och vart man ska segla. Enda gången vi var lite småsura på varandra var faktiskt en gång då det trots allt blev diskussion om vart vi skulle segla.«

Anagada hade under hemseglingen till Sverige två papegojor med ombord. Det var en styrbords- och en babords papegoja. De dinglade i var sin pinne över styrbords- respektive babords koj i salongen. Dessutom medfördes två små apor ombord. Vid den tidpunkten kan knappast Anagadas inredning ha varit i någon särskilt pedantisk ordning...

»Det där med aporna var ingen bra idé«, säger Gunnar. »Aporna började frysa när vi kom upp på nordligare breddgrader. När vi kom hem fick de sin bostad i Skansenakvariet.«

Nu har det gått över femton år sedan Anagada kom hem från långseglingen. Lars Brune har lämnat delägarskapet och skaffat sig en egen, större båt.

De övriga ursprungliga delägarna är kvar. Men idag är man totalt uppe i tolv delägare. Genom åren har delägarantalet varierat. Som minst var det bara två delägare. Under

cirka åtta år var antalet delägare fem. Så många som tolv har det bara varit den senaste tiden.

DELÄGARSKAPET ÄR NOGA REGLERAT i ett ordentligt avtal.

Man har årsmöte, styrelse, ordförande, sekreterare och kassör. På det årliga, stora Anagada-mötet spikas vilka veckor under högsäsongen de olika delägarna disponerar båten. På årsmötet fastställs också båtens marknadsvärde och därmed vad varje andel är värd. Under det gångna året har marknadsvärdet varit satt till 750 000 kronor och båten är uppdelad på tio andelar. (Två av andelarna delas av två personer vilket förklarar att delägarantalet är tolv.)

Till årsmötet brukar de flesta delägarna komma och det avslutas med en stor fest. »Ekonomiskt sett är det rätt lagom att vara tolv«, säger Gunnar Wexell. »Det är dyrt att ha båten och skönt att kunna dela upp kostnaderna på många. Samtidigt kan det kännas som lite många. Det kan vara svårt att bara hitta en årsmötestid som passar alla och jämkla ihop alla viljor. Men hittills har det gått.

TILL BÅTEN FINNS EN MYCKET detaljerad manual. »Den kom till på den tiden då vi hyrde ut Anagada. Nu har vi inte gjort det på kanske tio år. Det blir för mycket strul och för mycket skador«, säger Gunnar.

Till manualen finns ordningsregler som är en kortfattad mix av stort och smått. Detta är de fem ordningsreglerna i sin helhet:

- Sitt eller stå inte på livflotten.
- Lämna aldrig vinschhandtag i vinschen.

Helena, som numera är gift med Gunnar kan bygga vidare på sina erfarenheter av långsegling. Per Söderberg före GPS:ens tid.

FAKTA ANAGADA

Anagada är en Gallant 53, en klassisk engelskbyggd havskryssare som konstruerades på 60-talet. I samma båttyp seglade engelskan Naomi James 1977 / 78 som första kvinna ensam jorden runt via Kap Horn. Hennes båt hette Express Crusader.

Anagadas hemsida: www.extenda.se/anagada

Den som är intresserad av detaljer kring avtalet om delägarskap kan kontakta Gunnar Wexell via På Kryss, telefon 08-720 10 91.

TYP: Gallant 53

BYGGD: 1970 i Bournemouth

KONSTRUKTÖR: Van der Stadt

MÅTT: 16,20 x 3,98 x 2,55

DEPLACEMENT: Cirka 18 ton

STORSEGEL: 40 m²

GENUA 1: 85 m²

MOTOR: 75 hk Perkins

LÅNGSEGLINGAR MED ANAGADA

1981-1982 Segling till Västindien tur och retur med dem som lånat ut pengar samt charter i Västindien

1983-1984 Sverige - Atlanten - Stilla havet - Kap Horn - åter till Sverige

1988-1989 Jugoslavien tur och retur

1990-TALET Två resor till Shetland

- Generellt förbud att använda tändstickor ombord, då dessa lätt hamnar i avlopp eller dylikt och täpper dessa eller förstör pumpar.
- Skär inte på de vita ytorna i pentryt.
- Vid duschning, duschar samtliga efter varandra.
- Torka tränredningen minutiöst med handduk.

Anagada har hemmahamn i närheten av Göteborg. Delägarna bor både i Göteborg och Stockholm och kan hålla kontakt med varandra via Anagadas hemsida på Internet.

En del av hemsidan är öppen för allmänheten medan en annan del bara är öppen för delägarna. Där finns sidor med manual, avtal, protokoll och skvaller.

Under de år som Anagada varit i Sverige har delägarna gjort en del pappa-barnseglingar. »I år var vi ute fyra gubbar med tio barn som var mellan sex och fjorton år gamla«, berättar Gunnar Wexell. »Tanken med det hela är att papporna och barnen ska ha trevligt och trivas tillsammans. Och sen blir faktiskt barnen annorlunda utan sina mammor. De vågar göra andra saker och blir mer självständiga. I somras var barnen mycket duktiga både på att diska och att klättra i berg. Barnen har även varit med på en del riktigt tuffa seglingar både till Danmark och i Bohuslän.«

Om ett par år planerar Anagadagänget att organisera en ny långsegling till Stilla havet. Just nu ligger Anagada på varv för en stor böldpestbehandling. Men hösten 2001 bär det av mot varmare trakter. Planerna och kalkylerna är ännu inte klara. Troligen kommer en leveransbesättning att få ta båten till Panama för det är framför allt Stilla havet som lockar delägarna. Därefter kommer man att segla i Stilla

havet och till Australien. Möjligen skeppas eller seglas båten sedan till Medelhavet för fortsatta seglingar där.

Gunnar Wexells förra segling i Stilla havet gjordes tillsammans med ett gäng unga grabbar. Nu är det fråga om familjese-
gling. Innebär det någon skillnad i upplägg och planering?

»Nej«, svarar Gunnar, »inget i planeringen är annorlunda. Samma utrustning och detaljerade tidplaner blir det. Längsta etappen blir Galapagos till Marquesas. Den tror jag ligger på ungefär 2 800 M vilket är ungefär som en atlantsegling från Kanarieöarna till Västindien.

Helena har ju oceanseglat tidigare men med barnen har vi bara familjese-
glat i hemmavatten - till Gotland, Danmark och Bohuslän.

JÄMFÖRT MED FÖRRA SEGLINGEN kommer vi att ha GPS och bättre kommunikationsutrustning, troligen någon form av satellittelefon för att hålla kontakten med Sverige.«

Han tillägger: »Kanske gör en satellittelefon att det blir lättare att studera på distans. Barnen kan ringa fröken i skolan«. Barnen är idag 6, 10 och 14 år gamla. Om två år kommer den äldsta att gå i gymnasiet och ha möjlighet att göra ett studieavbrott.

»De båda yngre barnen räknar vi med att kunna undervisa själva så att de inte förlorar någon skoltid«, menar Gunnar.

För Anagadagänget verkar ingenting omöjligt. Det gick att skrapa ihop pengar till en arton tons havskryssare även om de bara var tjugofem år och inte ens klara med sina studier. Nu, arton år senare går det att bryta upp från en yrkeskarriär och ta ledigt i månader eller år för att vistas i Polynisien även om man är fyrtiofem och har barn i tonåren.

Det går om man har ett socialt och trevligt sätt och har många vänner som delar ens intresse. ☼

Anagada ligger häckförtöjd i hamnen på Papete, Tahiti.